

Marosváryné Csabonyi Éva

Kiküldetés a velencei örmény Szent Lázár szigetre

A Zuglói Örmény Önkormányzattal kötött együttműködési megállapodás alapján a zuglóiak meghívták az ÚÖÖK elnökét egy a BGA Zrt. által elnyert pályázatra, melynek célja a velencei örmény alapítású Szent Lázár szigeten lévő örmény kolostor meglátogatása volt. A kiküldetés résztvevői a zuglói önkormányzat képviselőiből, szimpatizánsaiból és az ÚÖÖK elnökéből és feleségéből állt, összesen tíz fő.

2022. november 21-én indultunk repülővel. Velencén a Szent Márk tértől nem messze volt a szállásunk.

Az esti közös séta, a közelben lévő művészeti emlékek, paloták, kivilágított Szent Márk tér nagy hatással voltak ránk.

A következő nap programját beárnyékolta a zuhogó eső, az előre meghirdetett Szent Lázár sziget meglátogatását el kellett halasztani, mert a viharos tengeren leállították a vaporettók közlekedését. Emiatt délelőtt a szállodában *Zsigmond Benedek* az ELTE armenológusa tartott számunkra előadást az örménység indo-európai eredetéről, nyelvének kialakulásáról, történelméről, évszázados küzdelmeiről. Így a rossz időt hasznosan kitöltve, az érdekesítő programunk mindannyiunk számára ismereteink gyarapodását, elmélyülését jelentette.

A rossz idő ellenére délután rövid sétával, többek közt a Szent Márk Székes-

egyház hihetetlen gazdag kincseit is megtekinttük. Az estét záró vacsora alatt a magyar-örménység jövőjét, kérdéseit vitattuk meg különös tekintettel a 2024-es nemzetiségi választásokra.

Szerdán vaporettóval meglátogattuk a Szent Lázár szigetet, mely az örménység számára kiemelt jelentőségű helyszín. Az 1701-ben Szebasztei Mechtár szerzetes alapította a kolostort a szigeten, amely korábban a leprások szigete volt. A velencei dózse adományozta a szigetet az örményeknek. Még Napoleon sem semmisítette meg, pedig végig pusztította Európát, kolostorokat, templomokat.

Az egykori lepratelep romjain épült fel az örmények temploma. A kolostorban őrzik az eredeti örmény ősnymtatványok nagy részét, eredeti kéziratok, örmény nyelvű liturgia történetéről, fejlődéséről, kéziratok, használati tárgyak, festmények, festett kerámiák gyűjteménye, kézi

munkák, faragványok találhatók. S végül a felbecsülhetetlenül nagy értékű, újonnan épült levéltárban a Budavári Örmény Nemzetiségi elnök *Várady Mária* színeszőnő elénekelte az örmény himnuszt.

Gazdag könyvtára a mai napig rendszeresre, feldolgozásra vár, kutatómunkát szeretnének végezni részben a Pázmány Péter Katolikus Egyetem armenológiai tanszékének kutatói, másrészt pedig *Zsigmond Benedek* az ELTE armenológusa. A Mechtár szerzéstől *Hamazaszp Kesisjan*, szíriai származású örmény szerzetes atya vezetett végig minket *Zsigmond Benedek* tolmácsolásában az örmény kolostoron, a templomban, meglátogattuk a temetőt, ahol a híres magyar-örmény Fogolyán szerzetes síremléke előtt hajtottunk fejet és elénekeltek az örményül a Miatyánkot.

A lenyűgöző programot követően az esti vacsora után, majd a szállodai beszélgetésnél a magyar-örmény kapcsolatok tovább erősítéséről, szorosabbá és rendszeresebbé tételéről folytattunk eszmecsere-t.

A csütörtök délelőtti nap egyik lehetősége az örmény iskola meglátogatása lett volna, de aznap nem tudtak minket fogadni, ezért a Velence központjában XVI. században épült örmény templomot látogattuk meg, majd elénekeltek ott is örményül a Miatyánkot. Élveztük a festészeti, építészeti remekeket és nagyobb templomokat, palotákat az ezt követő sétában.

Búcsút vettünk a csodálatos emlékekkel teli szigeteknek, elbűvölő városnak, majd elhatároztuk, hogy jövőre Örményországba látogatunk együtt a *Zuglói Örmény Önkormányzattal* barátságunk, magyar-örménységünk további elmélyítésére.

Balla Sarolt Kincső, a Fazakas Mihály Gimnázium tanulója

A velencei utazás

Az utazás Olaszország gyönyörű városába a szárazföldön kezdődött, egészen pontosan amikor a Treviso-i reptérről felszálltunk a buszra. Már maga a szárazföld is festői volt, de az igazi szépség az Adriai tenger hatalmas csillogó felülete volt, miközben az autópályán jöttünk. És persze még ez sem volt fogható Velencéhez, a reneszánsz épületeivel. Tehát miután megkerestük a Vaporetto megállóját és hogy melyik járat kell nekünk – majdnem ugyanolyan érzés mintha Budapesten járnánk először – a következő fél órát a Vaporetto fedélzetén töltöttük és ámulva néztük a csodálatos kilátást. Átmentünk Velence szépséges hídjai alatt, beleértve a

Rialtót is – a fényképezőgépek és a telefonok csak úgy izzottak a kezünkben a fotózástól – és végül megérkeztünk a Szent Márk térre, ugyanis a szállásunk a közelében volt. Ekkor kívülről megcsodáltuk a Doge-palotát, a Szent Márk-székesegyházat és a hozzá tartozó harangtoronyt, valamint a Museo Correr.

Miután lepakoltunk és vacsoráztunk, el is indultunk felfedezni magunknak a várost – minket egy kis eltévedés nem állíthatott meg. Az utcák és a sikátorok sűrűjében csodáltuk a várost. Az egész város még a sötétedés után is csodás volt, a hangulattal együtt. A vacsora közben még egy fogadás is kötetett – egészen pon-

